

Prelatovo pismo (travanj 2015.)

Prelat naglašava nezamjenjivu ulogu roditelja u odgoju djece, u kontekstu Marijanske godine za obitelj.

2.04.2015.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Pišem vam usred Velikog tjedna. Obraćam se Presvetoj Djevici Mariji i molim je da u marijanskoj godini koju prolazimo Njoj u čast oživi naša osobna želja da uđemo u središte

prizora muke, smrti i uskrsnuća
Gospodinova za vrijeme svetog
trodnevlja.

Prošlog 28. ožujka ispunila se
devedeseta godišnjica svećeničkoga
ređenja svetoga Josemaríje; a sutra,
na Veliki četvrtak, liturgija nam jasno
prikazuje ustanovu Euharistije i
svećeništva u sobi Posljednje večere
u Jeruzalemu. Kasnije nam Uskrsno
bdijenje govori o pobjedi Isusa Krista
nad grijehom i smrću i u Njemu o
pobjedi nas koji smo po krštenju
utjelovljeni u njegovu smrt i
uskrsnuće.

Tijekom uskrsnog Bdijenja Crkva
dijeli sakramente kršćanske
inicijacije – krštenje, krizmu i
Euharistiju. Mi smo ih općenito
primili u djetinjstvu prema drevnoj
praksi koja svoj korijen ima u
evanđeoskoj pouci. A u toj slavnoj
noći bdijenja pozvani smo da
obnovimo obaveze koje su tada u

naše ime ispovijedali naši roditelji i kumovi, ili možda mi sami.

Poput naglasaka kojim sam označio ove marijanske mjesece predlažem vam da i vi sada promatrate važnost tih sakramenata na putu kršćanskih obitelji i neka svaki dan iznikne naša zahvalnost Presvetom Trojstvu za ta spasonosna otajstva koja nam omogućuju da sudjelujemo na božanskim bogatstvima.

Svi možemo i moramo pomagati u zadatku evangelizacije obitelji na način koji najbolje odgovara našim individualnim okolnostima. Mislim već na one koji rade u školama – javnim ili privatnim – u neposrednom kontaktu s očevima i majkama, s tolikim mladim ljudima koji idu u te škole, s profesorima s kojima dijele obrazovnu odgovornost. Sve vas podsjećam da vaš zadatak, koji je od prvotne važnosti, ne smije biti ograničen na

prenošenje nekih znanja koja pripremaju učenike za budućnost; pobrinite se – i znam da to činite – za integralno obrazovanje djece i mladih u različitim aspektima – ljudskim, duhovnim i religioznim – koji su svojstveni kršćanskom odgoju.

Na prvom mjestu, to je prvotna uloga očeva i majki i na neki način također i ostalih članova obitelji: braće i sestara, djedova i baka i drugih. Roditelji, ili oni koji ih zamjenjuju, prvi su odgovorni za odgoj djece. Govoreći o različitim članovima obitelji Rimski Prvosvećenik je rekao: **vi, djeca i mladi, plod ste sa stabla koji je obitelj: dobar ste plod kada stablo ima dobre korijene – koji su baka i djed – i dobro deblo – koji su roditelji. Isus je rekao da cijelo dobro stablo daje dobre plodove i cijelo loše stablo loše plodove (usp. Mt 7, 17). Velika ljudska obitelj je kao šuma gdje dobra stabla**

pridonose solidarnosti, zajedništvu, povjerenju, podršci, sigurnosti, sretnoj trezvenosti i prijateljstvu. Prisutnost velikih obitelji je nada za društvo. I stoga je vrlo važna prisutnost djeda i bake: divna prisutnost koliko kao praktična pomoć, kao i prije svega zbog odgojne suradnje. Baka i djed čuvaju u sebi vrijednosti naroda i obitelji i pomažu roditeljima u prenašanju djeci[1]. Inzistiram da brakovi kojima Bog ne daje potomstvo također mogu igrati važnu ulogu, koja obogaćuje, u kršćanskom obrazovanju ostalih domova.

Koliko dobra pridonose roditelji koji ozbiljno uzimaju svoje poslanje! Stoga, prva potreba se konkretizira u uobičajenoj prisutnosti braka i djece u domu, uz uvjerenje da kuća može i mora biti „predsoblje“ Neba i škola ljubavi, jer radosti i žalosti jednoga

postaju žalosti i radosti ostalih članova obitelji.

Sveti Josemaría nam je prenio taj jasan nauk koji je također bio i plod njegova osobnoga iskustva. Jednom prilikom, dok se prisjećao kako ga je Gospodin pripremao za njegovo poslanje za utemeljenje Djela rekao je: ***rodio sam se u kršćanskom domu, kao što je to običaj u mojem narodu, od primjernih roditelja koji su prakticirali i živjeli svoju vjeru, ostavljajući mi od kada sam bio dijete vrlo veliku slobodu, istovremeno pažljivo bdijući nada mnom. Nastojali su mi pružiti kršćansko obrazovanje i kod njim sam primio više nego u školi, premda su me od treće godine dali u školu časnih sestara, a od sedme godine u školu kod redovnika***[2].

U kući Djeda i Bake naučio je voditi autentičan kršćanski život, uvijek prilagođen okolnostima svoje dobi; i

za to je mnogo zahvaljivao Bogu zadnjih godina svoga života kada bi se prisjećao događaja, manjih ili većih, tih prvih vremena iz djetinjstva i mladosti. Od njegove vlastite situacije i velikog svećeničkoga iskustva potjecali su savjeti koje je pružao obiteljskim očevima i majkama.

Posebno bih želio istaknuti njegovo nastojanje u naglašavanju važnosti dobrog primjera. Govorio je: ***Od prvog trenutka djeca su nepobitni svjedoci života svojih roditelja. To ne primjećujete, ali ona sve prosuđuju, a ponekad vas loše prosude. Tako stvari koje se događaju u kući utječu dobro i loše na vašu djecu. Nastojte im dati primjer, nastojite ne skrivati svoju pobožnost, nastojite biti čisti u svojem ponašanju: tada će ona shvatiti i bit će kruna vaše zrele dobi i starosti. Vi ste za njih kao otvorena knjiga***[\[3\]](#).

Vrlo je važno da roditelji – također i očevi, a ne samo majke – uče djecu prvim molitvama. Sveti Josemaría je savjetovao: ***Ne sili ih na duge molitve: malo, ali svaki dan. Kada su vrlo mala, uzmi im ruku i prekrsti ih ti s njihovom ručicom. To ona neće nikada zaboraviti. Vaša pažljivost i vaša ljubav, uz pobožnost vašeg supruža, vaših roditelja, ostaju duboko u duši***[4]. Vrlo ljubazno je dodao u drugim prilikama: ***neka vaša djeca ne idu spavati kao psići. Drago mi je tako reći, jer je vrlo jasno i možete me shvatiti. Psići odlaze u kut i gotovo. Vaša djeca ne: moraju se prekrstiti prije nego idu u krevet i reći neke riječi Presvetoj Djevici Mariji i Bogu Našem Gospodinu, i onda kada duša nije sasvim čista***[5].

Svetim ponosom je priznavao da nikad nije izostavio – ni ujutro ni navečer – usmene molitve koje je

naučio u djetinjstvu: *malo njih, kratke, pobožne. Na način da me spomen na moje roditelje vodi k Bogu i osjećam se vrlo sjedinjen – istovremeno kao sa zemaljskom obitelji – s onom drugom obitelji koja je bila u Nazaretu – s Isusom, Marijom i Josipom – i s onom nebeskom obitelji, s Bogom jedinim i trojstvenim u osobama: s Ocem, Sinom i Duhom Svetim*[6].

Po mjeri kako rastu kćeri i sinovi logično je poslužiti se i s drugim molitvama: Očenaš i Zdravomarijo, blagoslov jela, krunica... I kada dovoljno odrastu, vrlo je potrebna nedjeljna Misa, iako još ne razumiju mnogo o onome čemu prisustvuju. Tako se sjeme kršćanskoga života, zasijano na krštenju, razvija na skladan i odmjeren način. I pripremaju se na prvu Pričest i Crkva preporuča prethodnu sakramentalnu ispovijed[7].

Naš Otac je uvijek govorio o prikladnosti da se kod djece započne u prakticiranju sakramenata kada im to njihova dob dozvoli. Ovo je njegov savjet jednoj majci: ***odvedi ih što prije, što prije, kada već koriste razum, na Ispovijed. I ako ih ti možeš pripremiti, pripremi ih; ako ne, onda jedan svećenik od povjerenja. Nije istina da djeca pretrpe šok! Nije istina da je to za njih loše! Meni je to bilo vrlo dobro i moja majka me je odvela sa šest godina na ispovijed***[8].

Slijedećeg 23. travnja ispunja se još jedna godišnjica prve Pričesti svetoga Josemaríje: to je posebno dobar dan da zahvalimo Isusu Kristu za trenutak kada je prvi put sakramentalno došao u srce našega Utemeljitelja, a i u srce svakoga od nas.

Prethodne misli koriste nam svima: očevima i majkama u obitelji,

profesorima i profesoricama u osnovnoj školi ili srednjoj, onima koji pomažu u obrazovnom poslu Prelature s odraslim ljudima, kao i mlađima koji sa svojim prijateljima pružaju veliku suradnju u klubovima za mlade i u sličnim inicijativama.

Zahvaljujem se učiteljima i *tutorima* koji se profesionalno i apostolski brinu o toj pomoći u uskom zajedništvu s obiteljima. Imajte u vidu da bi se bez suradnje roditelja i bez dobrog primjera u okružju doma lako osušili plodovi vašega rada koji je često ostvaren uz veliku žrtvu. Zato mi nije teško podsjetiti vas da pozovete očeve i majke na aktivnosti u klubu i da surađuju u školama. Podsjetite ih da vrlo ozbiljno obnašaju svoje odgojne dužnosti, da budu velikodušni u vremenu, u materijalnoj pomoći i svojoj inicijativi u divnom poslu pripremanja primjernih građana i

dobrih kršćana, kao i u širenju doma koji su škole i klubovi mladih.

Prošlog mjeseca sam obavio posjet Blaženoj Djevici Mariji u svetištu Fatima: svi ste bili vrlo prisutni u mojoj molitvi; osim toga Gospodin me je obradovao susretom s različitim grupama moje djece u Portugalu: muškarcima i ženama, mladim i starijim, svećenicima i laicima. Nastavite i dalje biti vrlo sjedinjeni s mojim nakanama, na poseban način 20. travnja, na godišnjicu mojeg imenovanja za Prelata Djela. Povećajmo svoje molitve za Papu i njegove suradnike.

Prije završetka inzistiram na temeljitom sudjelovanju na liturgijskim obredima svetog trodnevlja i zatim Uskrsa. Ohrabrite svoje prijatelje, rodbinu i kolege da što bolje iskoriste te svete dane. Potrudimo se ispuniti ulice i svoju kuću djelima zahvale, činima pokore

i duhovnim pričestima, pokazujući na taj način Gospodinu i njegovoj Presvetoj Majci najdublje osjeća je svoga srca.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja
vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. travnja 2015.

Copyright © 2015. *Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei* (Ovaj materijal ne smije se reproducirati, u cijelosti ili djelomično, bez izričitog odobrenja nositelja autorskih prava).

[1] Papa Franjo, Govor Nacionalnom savezu brojnih obitelji u Italiji, 28.12.2014.

[2] Sveti Josemaría, bilješke iz razmatranja, 14.2.1964.

[3] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 12.11.1972.

[4] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 4.6.1974.

[5] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 18.10.1972.

[6] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 28.10.1972.

[7] Usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1457.

[8] Sveti Josemaría, bilješke iz obiteljskog skupa, 14.7.1974.